

Justis- og
beredskapsdepartementet
sendes elektronisk

Dato: 03.04.2019
Vår ref.: 19-98
Deres ref.:

Høring – Advokatforeningens anmodning om å stadfeste Regler for god advokatskikk (RGA) pkt. 1.4 som del av Advokatforskriften

Det vises til Justis- og beredskapsdepartementets høringsbrev av 09.01.19 med Advokatforeningens anmodning om å stadfeste Regler for god advokatskikk (RGA) punkt 1.4 som del av Advokatforskriften.

Finans Norge støtter at dette gjøres til del av advokatforskriften.

Vi ønsker imidlertid å påpeke enkelte forhold hvor vi mener det kan være behov for presisering av hvordan forskriftsbestemmelsen skal forstås.

Bestemmelsen i RGA pkt. 1.4 om advokaters forhold til menneskerettighetene lyder:

«En advokat skal ikke gi råd som advokaten forstår eller må forstå vil innebære krenkelse av noens menneskerettigheter eller betydelig risiko for dette. Med menneskerettigheter menes det samme som i FNs veiledende prinsipper for næringsliv og menneskerettigheter.»

Ved at bestemmelsen gjøres gjeldende som forskrift vil den gjelde for alle advokater, herunder internadvokater som ikke er medlem av Advokatforeningen. Således vil bestemmelsen bidra til å sikre at virksomheter med egne internadvokater ikke forårsaker eller medvirker til brudd på FN's veiledende prinsipper for næringsliv og menneskerettigheter, som sier at alle næringsdrivende skal respektere menneskerettighetene. Dette mener vi er positivt.

Bestemmelsens ordlyd sett i sammenheng med forklaringene i Advokatforeningens anmodning etterlater imidlertid tvil både om hvor langt rådgivningsforbudet rekker og om det i realiteten gjelder en rådgivningsplikt for advokaten.

Punkt 1.4 i RGA retter seg mot advokatens rådgivning i det konkrete oppdraget og knytter seg til konsekvensen av selve *rådet*. Det kreves årsakssammenheng mellom advokatens råd og krenkelsen av menneskerettigheter som skjer hvis klienten – som kan være virksomheten - hvis rådet gis av en internadvokat – følger det. Dersom advokaten «forstår eller må forstå» at rådet vil innebære krenkelse av noens menneskerettigheter, skal advokaten ikke gi et *slikt* råd.

Bestemmelsen sier imidlertid ikke noe om terskelen for alvorret i krenkelsen. En naturlig forståelse av punkt 3 i Advokatforeningens anmodning tilsier at bestemmelsen er ment å ramme grove og systematiske brudd på menneskerettighetene. Dette bør presiseres i bestemmelsen.

Advokatforeningen skriver i sin anmodning:

«Det forventes altså at advokater fanger opp store og åpenbare risikoer for menneskerettighetskrenkelser, og gjør sin klient oppmerksom på slike risikoer som en del av sin juridiske rådgivning.»

Advokaten pålegges her en *rådgivningsplikt* overfor klienten. Finans Norge stiller spørsmål om det ut fra ordlyden er tilstrekkelig hjemmel til å pålegge dette.

Med vennlig hilsen

Finans Norge

Evy Ann Hagen
direktør/advokat MNA

Liv Tove Bakken
juridisk fagsjef